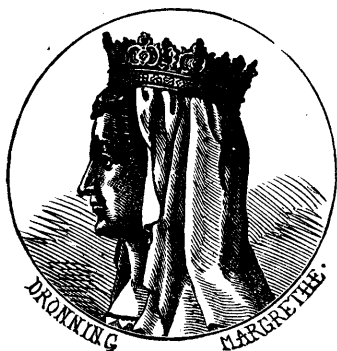

KVINDEN OG SAMFUNDET.

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr 37.

Kontor: Nørregade 33, St.

21. September 1901.

Udgaar hver Lørdag.

17. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet.

(+ 9 Øre i Postpenge i København.
+ 11 — — i Provinserne.)

Enkelte Numre 5 Øre.

MARY STEEN,

kongelig Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Toni Christensen.

~ Hjemmelavet Konfekt, ~

Spise og Kogechokolade,
Kakao m. m.

Lykkesholms Allé 1 A, St.
Telefon 18311.

Varene bringes overalt.

Fru Dora Dessau,

Hamburg,

Holstenplatz 4, Stuen th.,

anbefaler sig som Fremmedfører for
Hamburg og Omegn.

Redaktionen træffes som Regel
hver Mandag Kl. 2—4 paa Kontoret
Nørregade 33, St.

Artikler, som ønskes optagne i det
først udkommende Nummer af Bla-
det, maa være Redaktionen i Hænde
senest Søndag Morgen. Indtil videre
bedes Breve og Manuskripter sendt
til Fru Monrad, Hostrupsvej 2, 3. S. V.

Ekspeditionen, Nørregade 33, St.,
aaben hver Dag Kl. 10—7.

Annoncer til Kvinden og Sam-
fundet bedes sendte under Ekspedi-
tionens Adresse.

Annonceprisen er: Forsiden 20
Øre, 3dje og 4de Side 15 og 12 Øre
pr. Petitolinie ÷ 10 % for mindst 3
Ganges Indrykkelse. Løbende An-
noncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Klager over Uregelmæssighed i
Forsendelsen bedes stilet skriftligt til
Postvæsenet — hjælper dette ikke,
da til Bladets Kontor.

„Kvinden og Samfundet“ faas i
Kioskerne.

Kvindelige Fabriks- inspektører.

Da Meddelelsen om Udsigten til
at faa kvindelige Fabriksinspektører
kom efter sidste Nummers Slutning,
saa at den maatte sættes paa en ret
afsides Plads, er den mulig und-
gaaet nogle Læseres Opmærksomhed,
og vi gentager den derfor her.

Til de 5 ledige Bestillinger som

Inspektører under Arbejds- eller Fa-
brikstilsynet, kan Ansøgninger ind-
sendes baade fra Mænd og fra Kvin-
der. Lønnen er 2000 Kr. aarlig, sti-
gende hvert 4de Aar med 200 Kr.
til 2,800 Kr.

Kv. og Samf. har saa ofte gjort
sig til Talsmand for det ønskelige
i at faa kvindelige Tilsynshavende
ved de Fabrikker, hvor Kvinder ar-
bejder, at Udsigten til nu virkelig at
faa dem, maa hilses med Glæde.
Deres Ansættelse vil i denne Hen-
seende stille os paa lige Fod med
Lande, hvor de allerede i flere Aar
har haft dem, f. Eks. England og
Tyskland.

Om Ansættelsen finder Sted vil
jo først og fornemmelig afhænge af,
om tilstrækkelig kvalificerede An-
søgerinder melder sig. Det er aldrig
let at være Foregangsmand og ikke
lidet vil afhænge af de første kvinde-
lige Fabriksinspektørers Evne, Dyg-
tighed og Takt. Vi vil haabe, at
det maa gaa hos os som i England,
hvor de kvindelige Tilsynshavende
fuldt ud have svaret til de Forvent-
ninger, man stillede til dem, og vi
vil endvidere ønske, at de maa finde
Støtte hos Arbejdernes, hvis Tarv
de er sat til at varetage. Meget vil
ogsaa afhænge af den Tillid og den
Oprigtighed, hvormed disse vil hen-
vende sig til de Tilsynshavende.
Men mødes begge Parter i en ærlig
Stræben efter at overholde Loven og
paapege Mangler, som det er muligt
at raade Bod paa, er der ingen Tvivl
om, at Foranstaltningen vil bære
gode Frugter.

Elisabeth Cady Stanton.

Ved Dagmar Hjort.

(Fortsat.)

Efter 70 Aars Erfaringer kan jeg
med Sandhed sige, at alle Ængstel-
ser og Bekymringer, alle Prøvelser
og Skuffelser i hele mit Liv er lette
i Sammenligning med min Barndoms
og Ungdoms Lidelser paa Grund af
de teologiske Dogmer, som jeg fast
troede paa, og den Uhygge, der
knyttede sig til alt, hvad der stod i
Forbindelse med Religionen og
Kirken.

Alt hvad der knyttede sig til
Døden blev gjort udsigelig smerte-
fuldt. Kirken med de nøgne Vægge
uden nogen Ovn til at varme os,
uden noget Orgel til at glæde vore
Hjarter, uden noget Kor til at lede

Sangen, manglede i en sørgelig Grad
alt, hvad der kunde tiltrække Ung-
dommens Sind. Præsten oppe i den
ottekantede Prædikestol over vore
Hoveder holdt en timelang Prædi-
ken, og Degnen i en lignende Stol
nedenunder intonerede Linje efter
Linje af Davids Salmer, medens Me-
nigheden, uden Hensyn til Takt eller
Melodi, fulgte efter, ligesom en Flok
Faar følger Hyrden i Hælene. —
Flere Aar efter opstod der Splid i
Kirken ved Indførelsen af Ovne, en
Violoncello, Wesleys Salmer og et
Kor. Disse gamle skotske Presby-
terianere var Modstandere af alle
Forandringer, der kunde føre Folket
ad blomsterstrøede Veje til Himlen.
Og naar Termometret var 20 Gr.
under Nulpunktet paa Johnstown
Hills, 400' over Mohawk Dalen,
travede vi gennem Sneen til Guds
Huses kolde Rum for der at blive
isnet gennem Marv og Ben ved at
høre en Prædiken om Prædestina-
tionen, Retfærdiggørelsen ved Troen
og den evige Fordømmelse.

At være urolig eller at falde i
Søvn under disse højtidelige Om-
givelser var et sikkert Tegn paa
Fordærvelse og paa den Ondes
Rænkspind for at drage ens Hjerte
bort fra Herren og hans Bud. Og
da jeg gjorde mig skyldig i disse
Forseelser og mange flere, troede
jeg tidlig, at jeg hørte til den Ondes
Børn, og jeg led af en grænseløs
Angst for, at han en Nat skulde
komme og kræve mig som en af
sine egne. For mig var han
en personlig, altid nærværende Rea-
litet, som sad sammenkrøben i en
mørk Krog i Barnekammeret. Hvor
ofte listede jeg mig ikke ud af min
Seng og satte mig skælvende paa
Trappen, hvor Ganglampen og Ly-
den af Stemmer fra Dagligstuen
kunde mildne min Rædsel. Takket
være en kraftig Konstitution og
overstrømmende Livlighed var jeg i
Stand til Aar igennem at taale denne
deprimerende Indflydelse, indtil min
Tænkeevne og min sunde Sans til-
sidst sejrede over min Indbildnings-
kraft. Erindringen om mine egne
Lidelser har hindret mig i nogen-
sinde at formørke en ung Sjæl med
den kristne Religions overtroiske
Lærdomme. — Men der er sket
mange Forandringer selv i min
Fødeby siden hine mørke Dage.
Man træffer nu i Johnstown smukke
Kirker og Kirkegaarde og glade
Mænd og Kvinder, der ganske har
emanciperet sig fra den gamle Teo-
logis Meningsløshed og Rædsler.

Da min Faders Kontor stødte op
til vor Lejlighed, tilbragte jeg en Del
af min Tid der. Jeg hørte paa

Klienterne, snakkede med Studen-
terne*) og læste de Love, der
særlig angik Kvinderne. I vor
skotske Omegn var der mange
Mænd, som endnu havde de gamle
middelalderlige Ideer om Kvinder
og Ejendom. Fædre vilde testamen-
tere Størsteparten af deres Ejendom
til den ældste Søn med den Ind-
skrænkning, at Moderen skulde bo
hos ham. Det var derfor ikke usæd-
vanligt, at Moderen, der havde bragt
al Ejendommen ind i Familien, blev
gjort afhængig af en uvelvillig Svi-
gerdatter og en ødsel Søns Naade.
Kvindernes Taarer og Klager, naar
de kom til min Fader for at søge
juridisk Bistand, rørte mit Hjerte
og hendrog tidlig min Opmærksom-
hed paa Lovens Uretfærdighed og
Ubarmhertighed. Da det var min
Faders Sag at pleje Loven, kunde
jeg ikke forstaa, hvorfor han
ikke kunde hjælpe disse Kvinder.
For at jeg skulde forstaa det, tog
han sine Bøger ned og viste mig de
ubønhørlige Bestemmelser der. Stu-
denterne, der lagde Mærke til min
Interesse for denne Sag, morede sig
med at læse de værste Love, de
kunde, finde for mig, saa at jeg af-
vekslende maatte le og græde der-
over. En Julemorgen kom jeg ned
for at vise dem mine Gaver, bl. a.
et Koralhalsbaand og Armbaand.
De beundrede alle Smykket og be-
gyndte dernæst at drille mig med at
tale om dets fremtidige Ejere: »Hvis
du nu engang bliver gift med mig,«
sagde Henry Bayard, »saa vil det
blive mit, jeg kan lukke det inde,
saa du aldrig kan bære det uden
min Tilladelse. Jeg kan endogsaa
bytte det bort for en Kasse Cigarer,
saa du kan komme til at se det gaa
op i Røg.« Disse stadige Drillerier
fra Studenterne og de triste Klager
fra Kvinderne gjorde stærkt Ind-
tryk paa mig. Naar fra Tid til an-
den min Opmærksomhed blev draget
hen paa disse Love, satte jeg et
Blyantsmærke ved dem, og da jeg
blev mere og mere overbevist om
Nødvendigheden af at gøre noget
mod disse uretfærdige Bestemmel-
ser, besluttede jeg at benytte den
første Lejlighed, naar jeg var alene
paa Kontoret, til at skære dem ud
af Bøgerne, idet jeg mente, at Lo-
vene udgik fra min Faders Kontor.
Imidlertid blev denne Plan aldrig
udført, thi gamle Flora Campbell,
hvem jeg betroede, hvorledes jeg
ville bære mig ad for at raade Bod
paa mit ulykkelige Køns Forurettel-

*) Det er almindeligt i Amerika, at juri-
diske Studenter uddannes hos en anset
Sagfører eller Dommer. O. A.